

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **Z. R., nar. X**
bytem X
zastoupena Mgr. Magdalenou Dvořákovou Cilínkovou, advokátkou
se sídlem Bolzanova 1, 110 00 Praha 1, č. ev. ČAK 18 896

proti

žalovaná: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2023, čj. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 1. 2023, čj. X, a ze dne 7. 9. 2022, č.j. X se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 719 Kč k rukám její právní zástupkyně Mgr. Magdaleny Dvořákové Cilínkové, advokátky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 1. 2023, čj. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle

ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 9. 2022, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 25 %.

II. Podstatný obsah žaloby

3. Žalobkyně předně nesouhlasila se závěry posudkových lékařů, když tito nevyhodnotili míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně komplexně, přičemž míru poklesu její pracovní schopnosti nedůvodně zlehčili a opominuli faktický zdravotní stav ve spojení s konkrétní pracovní náplní žalobkyně. Poukázala přitom na závěry jí předloženého znaleckého posudku MUDr. M. K. ze dne 8. 12. 2022, byť byl tento vypracován pro jiný účel, avšak diagnostiku konkrétních trvalých následků ověřených i provedeným vyšetřením znalce lze podle žalobkyně použít i v tomto řízení.
4. Žalobkyně zdůraznila, že soudní znalec MUDr. M. K. dospěl k závěrům o výrazně omezené hybnosti X, silné X, omezené hybnosti X, omezení zevní rotace vlevo a zkrácení X. Tyto pak vyvracejí posudkové závěry napadeného rozhodnutí žalovaného, dle kterých má žalobkyně pouze lehké postižení odpovídající hodnocení podle kapitoly XV., oddíl B, položka 13a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Faktickému zdravotnímu stavu žalobkyně však odpovídá těžká deformita, podstatná omezení funkce končetiny a celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny, tj. hodnocení podle kapitoly XV. Oddíl B, položka 13c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. míra poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 50% s tím, že u žalobkyně je na místě zvýšení o maximální možnou míru, tj. o 10 %, podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, celkem tedy 60 %, což odpovídá II. stupni invalidity.
5. Žalobkyně závěrem navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě předně zrekapitulovala podstatný obsah správního spisu, shrnula dosavadní průběh správního řízení a platnou právní úpravu. Dále uvedla, že zdravotní stav žalobkyně byl posudky vypracovanými lékaři žalované řádně posouzen a zjištěn s tím, že předmětné posudky žalovaný považuje za objektivní.

7. S ohledem na žalobkyní namítanou nesprávnost posouzení jejího zdravotního stavu navrhla žalovaná provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV k prokázání či vyvrácení invalidity žalobkyně. Za současného stavu navrhla žalovaná zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
9. Dne 13. 7. 2022 podala žalobkyně u žalované žádost o invalidní důchod.
10. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 25 % a žalobkyně tak není invalidní.
11. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, ve kterých nesouhlasila s posouzením jejího zdravotního stavu posudkovým lékařem, neboť má výrazné zdravotní potíže, pro které není schopna práce na plný úvazek a které ve svých námitkách shrnula. Rovněž namítala opomenutí její náplně práce zdravotní sestry ze strany správního orgánu prvního stupně.
12. O námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, který vycházel ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře a dalších odborných lékařských nálezů. Lékař v posudku o invaliditě žalobkyně v řízení o jejích námitkách dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položka 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 10 % - 15 %. Posudkový lékař pak míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně volil na horní hranici uvedeného rozmezí, kterou dále navyšoval podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Rozhodoval přitom po projednání ve věci samé, ke kterému nařídil jednání již přinejmenším s ohledem na potřebu provést důkaz posudkem posudkové komise MPSV.
14. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.

15. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
17. V projednávaném případě žalobkyně zpochybňovala hlavně skutkové závěry týkající se posouzení jejího zdravotního stavu, k jehož posouzení soud nemá (ani nemůže mít) odborné lékařské znalosti, na nichž takové posouzení závisí. S ohledem na to i s přihlédnutím k důkaznímu návrhu žalované soud nechal vypracovat posudek o invaliditě žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“), která soudu předložila posudek ze dne 22. 6. 2023, evidenční číslo SZ/2023/934-PH-11 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení z předsedkyně komise MUDr. V. S. P., dalšího lékaře MUDr. P. K. s odborností ortopedie a tajemníka A. S.
18. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, dokumentace ČSSZ, předložených lékařských nálezů i vyšetření žalobkyně při jednání posudkové komise k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně jsou sníženy o 35 % a jedná se tak v případě žalobkyně o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995., a to od 20. 9. 2022. Posudková komise u žalobkyně shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti těžké postižení odpovídající kapitole XV (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích) oddíle B (postižení končetin) položky 13b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje v rozmezí 30 % - 35 % s tím, že posudková komise konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určila na horní hranici stanoveného rozmezí ve výši 35 % s ohledem na pracovní zařazení žalobkyně.
19. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: „*Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při*

posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38)."

20. V řízení předložený posudek pak splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobkyně oproti posudkovým lékařům žalované, kdy posudková komise hodnotila postižení žalobkyně jako závažnější a zohlednila i její pracovní zařazení. Účastníci řízení pak k obsahu posudku ani ke složení posudkové komise nic nenamítli, a to ani v průběhu nařízeného jednání před soudem, v rámci něhož byl předmětný posudek proveden k důkazu o invaliditě, resp. míře poklesu pracovních schopností, žalobkyně. V projednávané věci soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů posudku MPSV, pročež se o tyto při svém rozhodování ponejvíce opřel.

VI. Závěr a náklady řízení

21. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že se u žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí jednalo o invaliditu prvního stupně (s datem vzniku od 20. 9. 2022). Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto je městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.
22. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla v řízení úspěšná, pročež jí náleží náhrada nákladů řízení v tomto případě představovaná náklady právního zastoupení. Náklady tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení ve věci a příprava, sepsání a podání žaloby, a účast na jednání před soudem. Dle ustanovení § 7 bodu 3 ve spojení s § 9 odst. 2 advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 1.000,- Kč (3 x 1.000,- Kč = 3.000,- Kč). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300,- Kč za každý úkon (3 x 300,- Kč = 900,- Kč). Celkem tedy

náklady právního zastoupení činí částku ve výši 3.900,- Kč, když k této částce je třeba rovněž připočítat částku odpovídající DPH ve výši 819,- Kč, neboť právní zástupkyně žalobkyně prokázala, že je plátce DPH. Celkem tedy náklady právního zastoupení žalobkyně v tomto řízení činí 4.719,- Kč včetně DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 25. října 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce